

Ξεκίνησα να εργάζομαι ως διανομέας στα Goody’s της Καλλιθέας το Μάρτιο του 2023. Στη συγκεκριμένη αλυσίδα, οι εργαζόμενοι, μεταξύ των οποίων και οι διανομείς, έχουν συγκεκριμένο κώδικα ενδυμασίας κατά τη διάρκεια της εργασίας. Όπως είναι φυσικό, το επάγγελμα του διανομέα είναι άμεσα εξαρτημένο από τις εκάστοτε καιρικές συνθήκες καθώς ο εργαζόμενος εκτίθεται σε αυτές, πολλές φορές μάλιστα με κίνδυνο για την υγεία του. Σε αυτό το πλαίσιο, τις ημέρες που έβρεχε είχαμε τη δυνατότητα να φορέσουμε ό,τι είναι απαραίτητο για να διαφυλάξουμε τη σωματική μας ακεραιότητα και υγεία (μπουφάν, αδιάβροχα κτλ) ανεξάρτητα από τον κώδικα ενδυμασίας.

Καθώς οι μήνες περνούσαν και η θερμοκρασία ανέβαινε, απευθύνθηκα στο διευθυντή και τον ρώτησα πότε θα έχουμε τη δυνατότητα να φορέσουμε βερμούδα προκειμένου να γίνει η δουλειά μας πιο βιώσιμη. Η απάντηση του ήταν πως δεν φοράμε βερμούδες, αλλά μόνο τζιν. Ακολούθησε μια μικρή αντιπαράθεση σχετικά με το πώς θα αντέξουμε εμείς οι διανομείς τις συνθήκες καύσωνα που πλησίαζαν, ωστόσο δεν υπήρξε καμία υποχώρηση από τη διεύθυνση στο θέμα αυτό.

Ύστερα από μερικές μέρες ο διευθυντής έθεσε κάποια θέματα στην ομαδική συνομιλία προϊσταμένων και διανομέων. Στο πλαίσιο της αμοιβαίας κατανόησης και συναδελφικότητας έθεσα ξανά επί τάπητος τον προβληματισμό μου για τις υψηλές θερμοκρασίες. Εν τέλει μου ζητήθηκε από τους αρμόδιους να φτιάξω μία μακέτα για βερμούδες προκειμένου να τις προχωρήσουν.

Οι μέρες πέρασαν και δυστυχώς δεν υπήρξε καμία ενέργεια από την πλευρά της διεύθυνσης για το ζήτημα αυτό. Φτάνοντας ο Ιούλιος, και ενώ οι κρατικές αρχές είχαν προχωρήσει σε συστάσεις λόγω του καύσωνα, εμείς εξακολουθούσαμε να δουλεύουμε κανονικά φορώντας υποχρεωτικά τζιν. Εξαντλημένοι από τις ακραίες συνθήκες, πήραμε από μόνοι μας οι εργαζόμενοι την πρωτοβουλία να προστατέψουμε τους εαυτούς μας φορώντας βερμούδες.

Όταν ο πρώτος διανομέας εμφανίστηκε με βερμούδα, ο διευθυντής τον έστειλε σπίτι του να αλλάξει και κάλεσε τους υπόλοιπους να έρθουν φορώντας τζιν. Εγώ πήγα στη δουλειά φορώντας έτσι κι αλλιώς βερμούδα. Ήρθαμε σε αντιπαράθεση με το διευθυντή για το λόγο αυτό καθώς και για το βαρύ πρόγραμμα. Ύστερα με παρέπεμψε στο γενικό διευθυντή ο οποίος μου είπε πως νόμιζε ότι το αίτημα για τη βερμούδα ήταν απλώς μια πλάκα και αφού

μου είπε πως με κατανοεί δήλωσε ότι δεν μπορεί να κάνει τίποτα. Για το βαρύ πρόγραμμα ούτε κουβέντα φυσικά...

Δύο μέρες αργότερα με απέλυσαν ισχυριζόμενοι πως έχει μειωθεί η αποδοτικότητά μου, πράγμα απολύτως ψευδές καθώς, παρά τις ακραίες καιρικές συνθήκες και την εξάντληση, επιτελούσα τα εργασιακά μου καθήκοντα στο έπακρο, όπως όλο το προηγούμενο διάστημα.

Όλα αυτά τη στιγμή που πριν από λίγες μέρες ξεψύχησε ανασφάλιστος διανομέας εν ώρα εργασίας. Φαίνεται πως οι διανομείς αποτελούμε για το κράτος και την πλειονότητα των επιχειρήσεων εργαζόμενους β' κατηγορίας. Είμαστε ένας από τους κλάδους με τη μεγαλύτερη συχνότητα εργατικών ατυχημάτων, πολλές φορές θανατηφόρων.

Παρόλα αυτά, ακόμη και τα πιο απλά και ανθρώπινα αιτήματα όπως το παραπάνω, αντιμετωπίζονται με αδιαφορία. Στην δική μου την περίπτωση με απόλυση. Αν δεν είμαστε όλοι μαζί, θα μας φάνε έναν έναν, άνθρωποι που δεν έχουν την παραμικρή ιδέα για τις δυσκολίες και τους κινδύνους του επαγγέλματός μας.